

{ אז נדברו }

פרשת ויצא תשפ"ו | גליון מס': 712 | לסדר: "כי לא אעובר עד אשר עשיתי את אשר דברתי לך..."

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

a8447168@gmail.com

--

ניתן לשלוח הערות או תגובות

על העלון למספר פקס:

077-4448588

חדש: נפתח מוקד חדש של

מכירת ספרים מבית אז נדברו

חדשה לספרים בשכונת

נווה יעקב ירושלים

לפרטים - 0548500615

--

לתרומות ולהוראות קבע

לעלון:

באשראי: "נדרים פלוס"

(שם קופה: עלון אז נדברו)

בטלפון:

0799-654321

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

בדואר: פולק, גאולה 15

חיפה

למענה אנושי:

052-7683095

תודה מראש!!!

האם יש נתחים מסוימים ביהדות ש... ש'אנוכי לא ידעתי?

כמידי שנה, כשרק מתחדשת עלינו פרשת ויצא אני פה בגיליון מתחיל להתעורר לחיים... מה יש?? יש לי משהו עם הסוגיה של שנים עשר שבטים... איבדתי אצלם משהו... את מה איבדתי אצלם? את עצמי!!! אבל היות והקוראים לא צריכים לסבול שיש לי משהו עם י"ב שבטים... אז הפעם נדבר על 'משהו' אחר... ובכן: היום יש לי חידה: מהו הספר הכי קשה ומסובך בנ"ך?? נכון יש יהושע שופטים שמואל מלכים ישעיה ירמיה יחזקאל תרי עשר תהילים משלי איוב וכו'...?? מכל הרשימה הזו... מהו הספר הכי מורכב והכי קשה להבנה? נו... מה אתה אומר???

אז ככה: מבחינת הבנה לשונית... לפי הערכתי ספר הושע, ישעיה ואיוב... הם הספרים עם הלשון היותר כבדה שבלי 'מצודות' אין לך מושג מה כתוב שם ואתה אפילו לא יודע איפה לשים את הפסיק... אבל עזוב... אני לא מדבר על קושי מהסוג הזה... זה לא נקרא קשה... צריך בסה"כ להשקיע טיפה זמן ולהיצמד לפירוש הפשוט ואתה מבין... אני מדבר על נביא שבאמת מסובך להבין אותו... אז זהו!! שיש ספר בתנ"ך שדווקא מבחינה לשונית הוא הכי קל להבנה... הם גם מרתק וזורם בקריאה... אבל יש בו מורכבויות מאוד מאוד סבוכות שלטעמי הוא הספר הכי מסובך בתנ"ך שאין לי מושג איך מצליחים ללמד אותו בסמינרים או בחדרים... תנחש איזה ספר?? לא פחות ולא יותר נביא שמואל א' וב'!!!

מי שקצת בקי בנביא שמואל... יש לו כביכול משהו מגמתי מתחילה ועד סוף!!! יש שם קו אחד מוביל לאורך כל הדרך והוא: הצפה של ניגודים פנימיים בין קדושי עליון גדולי האומה היהודית... מדובר במאבקים בקנה מידה של חיים ומוות בו בזמן ששני הצדדים צדיקים הכי גדולים בעולם... ואני היהודי הקטן אמור לקרא ספר שמואל... לפגוש שני צדדים יריבים ואין לי רשות לתפוס צד! אני אנוס על פי התורה וע"פ קבלת חז"ל להאמין ששניהם קדושי עליון ולנהוג בשניהם כבוד והערכה

לצורך העניין אתן לך שתי דוגמאות חריפות ביותר:

נתח משמעותי מספר שמואל א' עוסק ברדיפות ששאל המלך רודף את דוד!! (בערך 9 פרקים) עכשיו ככה: יש מימרא מפורסמת בחז"ל שאם יש תלמיד חכם חולה צריך שיבקש עליו רחמים ולא זו בלבד אלא צריך שיחלה עצמו עליו... (בהזדמנות זו נא להזכיר לעורר רחמי שמים על אחד מגדולי הת"ח בדור ר' ישראל בונים בן חיה רויזא לרפ"ש) מה המקור למימרא הזו?? שאלו המלך!! שאלו מתלונן בפני התלמידים שלו, 'ואין חולה מכם עלי ואין גולה את אזני...' אני כ"כ רוצה להרוג את דוד כי הוא מורד במלכות ואני מחפש אותו בנרות... ואילו אתם לא משתפים פעולה...' ואין חולה מכם עלי...' אתם לא מספיק מתמסרים בשבילי... אתה קולט?? תנסה לדמיין שאני ואתה נמצאים בסיטואציה המזעזעת הזו... שנינו זכינו להיות תלמידים מובהקים של היהודי הכי קדוש והכי ירא חטא בעולם- הלא הוא שאלו בחיר ה'... מדובר במלאך ה' צבקות ואנחנו יושבים לפניו בהכנעה ובהתבטלות... ויום אחד אותו רבי קדוש- שאלו בחיר ה' מחליט לא פחות ולא יותר להרוג את דוד... ותחשוב ששנינו מבינים בשכל הישר שזה לא נכון!! לא מגיע לדוד למות!!! כי הוא לא עשה כלום... ולא זו בלבד אלא תזכור שמדובר פה בין הייתר בהליגער דוד על ככלל המשתמע מכך... (גם אותו הספקנו כבר להכיר מתוך ביהמ"ד של שאלו ומפיושט שהלכה כמותו בכל מקום) ולמרות זאת!!! גזרה חכמתו יתברך להשרות רוח רעה על היהודי הכי קדוש בעולם!! הלא הוא שאלו בחיר ה'... ואותו שאלו קדוש ה', תובע מאיתנו להסגיר את דוד... ואנחנו כעת קרררועים בין הדרישה של שאלו בחיר ה' לבין חייו של דוד מלכא משיחא... נו... היינו משתפים פעולה?? היינו מסוגלים להסגיר את דוד שיהרג על ידי שאלו?? מסתמא שלא!!! אז נכון... זה באמת מה שהם עשו... הם באמת לא שיתפו פעולה עם שאלו... ובדיוק על זה שאלו מתלונן: ואין חולה מכם עלי ואין גולה את אזני!!! אתם תלמידים לא הגונים!! לא מתמסרים להיות חולים עלי ולקיים את בקשתי... וחז"ל לומדים מהנזיפה הזו להלכה שתלמיד צריך להחלות את עצמו על הרב... ותחשוב שלמרות שאני ואתה מקבלים כזו נזיפה, וחז"ל עוד מאמתים אותה... בכל זאת נדרש מאיתנו לא!!!!

לא להיות כמו הזיפים שבאו 'ויאמרו לשאלו הלא דוד מסתתר עמנו...' אתה קולט?? כשאני מגיע בתהילים לפרק נ"ג שהזיפים גילו לשאלו איפה דוד מסתתר... מה עובר לי בראש?? איזה רשששעים... למה?? למה הם הסגירו את דוד?? אבל איפה... אתה בטוח שהיית נוהג אחרת?

אתה יודע איך שאלו שיבח אותם 'ברוכים אתם לה' כי חמלתם עליי?? תבין: הזיפים לא עשו פה שירות ליועמשי"ת או הפצרי"ת... הם עשו רצון צדיק!!! והוא מודה להם מקרב לב, ותוך כדי עלי הוא כועס שלא עשיתי מה שהם עשו... ולמרות זאת נדרש ממני וממך להבין שלא!! אסור לי לשתף פעולה!! אסור לי להיות דואג האדומי... אסור להיות הזיפים... אסור לי להסגיר את דוד למרות שהרבי שלי ביקש ממני את זה מפורשות... אה... אתה מתחיל לקלוט את עוצמת המורכבות??? מצד אחד להמשיך להבין ששאלו הוא בחיר ה'!!! וחסססר למי שיעז להקל בכבודו... (כל כלל ישראל נענשו בשלוש שנים רעב על זה שלפני 40 שנה לא מספיק הספידו את שאלו... דוד בסוף ימיו נענש ב-לא יחם לו' בגלל שהוא כרת את קצה כנף מעילו של שאלו, דוד מתקן פרק מיוחד שיגיד לדוד ככפרה על זה שהוא קרא לשאלו אויב) ומצד שני לדעת לא להיכנע לדרישה שלו להסגיר את דוד!!! אה... אתה מסוגל להבין כזה דבר?? הנה לך מורכבות אופיינית של ספר שמואל!!! וככה זה לאורך כל הספר... ואני עומד ושואל: איך?? איך מחנכת מצליחה להעביר כאלו מסרים עדינים בסמינר? ואיך מלמד בחידר מצליח...?

המשך בעמוד 3-4 בגיליון זה...

למה יעקב אבינו כל היום מתעסק עם אבנים?? אבן ישראל!!!!

אם תשים לב: יעקב אבינו כל היום מתעסק עם **אבנים**... זה מתחיל עם י"קח **מאבני** המקום וישם מראשותיו וכל האבנים נהיו אבן אחת... ואח"כ כשהוא התעורר י"קח את **האבן** אשר שם מראשותיו וישם אותה מצבה... משם הוא הולך ארצה בני קדם... ומה קורה שם? **והאבן** גדולה על פי הברא... וגללו את **האבן**... והשיבו את **האבן**... יגש יעקב ויגל את **האבן**... יחד לב וגל אבן!! ואז כשיעקב עושה 'סולחה' עם לבן... ויקח יעקב **אבן** וירימה מצבה... ויאמר יעקב לאחיו לקטו **אבנים**... אח"כ ה' מתגלה ליעקב ושוב: ויצב יעקב מצבה במקום אשר דיבר אתו... **מצבת אבן**!! אח"כ ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה... לא כתוב שיעקב מספיד אותה... שום דבר... הדבר היחיד שכתוב: ויצב יעקב מצבה על קבורתה היא **מצבת** קבורת רחל!! ואחרון חביב הברכה שיעקב אבינו מברך את יעקב: מידי אביר יעקב משם רועה **אבן ישראל**!! כתוב כאן שיש ליעקב משהו עם אבן...

מילא יצחק אבינו... ליצחק יש עניינים עם בארות... לאברהם יש עניינים עם נפשות... אבל יעקב?? מה זה האבנים האלו?? מה יעקב אבינו כל היום בונה יציקות בטון?? והתשובה היא: שאבן זה החומר הכי מגושם שיש!! הכי גס!! הכי אטום!! אבן... קיר... השליחות של יעקב אבינו שיהיה לקב"ה מדור ושכינה בתחתונים!! היות ונתאוהו הקב"ה שיהיה לו מדור ושכינה בתחתונים... לכן יעקב אבינו צריך להוריד את השכינה עד החומר הכי מגושם שיש... הכי בתחתונים... ואיפה זה הכי למטה?? עד האבן!!

יעקב קראו בית!! יעקב אבינו הוא הראשון שבונה בית בישראל!! בית של תורה!! אברהם קראו הר, יצחק קראו שדה... אצל אברהם ויצחק זה עדיין קצת גבוה ומרומם... או שזה הר- מי יעלה בהר ה', ואצל יצחק זה יוצא יצחק לשוח בשדה בחקל תפוחין קדישין... אבל יעקב?? יעקב זה בית!! בית זה ארבע קירות!! יעקב אבינו זה להוריד את עבודת ה' ולתרגם אותם לארבע קירות!! לקרקע אותם עד הריצפה... עד האבן... ---

עד כאן מילים גבוהות... כעת תכלס: כלפי מה הדברים אמורים??

אני מכיר בחור צעיר שנמצא כעת בחיזוק גדול... הוא עולה ומתעלה במסילה העולה בית ה'... אני מכיר עוד בחור שהוא מתהלך בסילודין ובדבקות בשדה... שניהם בחורים שאוחזים כעת במדרגה רוחנית מאוד גבוהה... אבל להגיד לך שזה מעודד?? לצערי לא!! לצערי הייתי שם... גם אני הייתי בתקופות היפות האלו שכולי נשאבתי לגבהים... לעוצמות... לא רציתי לגמור שמונה עשרה... לא רציתי להפסיק ללמוד... הייתי פשוט נשאב לרוחניות כמו מגנט... עליתי ועליתי בסולם יעקב... ואז הגיעה הנחיתה... הגיע הזמן לרדת בסולם יעקב... לאט לאט נעלמו האורות... כל החשק והמתיקות והערבות נתפוגגו... מצאתי את עצמי תקוע עם כל מיני סטנדרטים של שמו"ע ארוך וסדרים בתענית דיבור שבהתחלה איכשהו שרדתי אותם כי היה לי קשה לרדת מהעץ... אבל לאט לאט כנראה השלמתי עם העובדה שאני כנראה בירידה!! והתחלתי לאט לאט לחשב מסלול מחדש ולהתאים את הלימוד שלי ליכולות שלי העכשוויות... זה היה מר!! זו הייתה תחושת ירידה... נחיתה... אולי אפילו קריסה... אבל דבר אחד לא קלטתי!! שנקון... אני מרגיש ירידה... אבל זו ירידה בסולמו של יעקב!! זו ירידה נכונה... זו ירידה של התאמה... אני פה לא בשביל לעלות אלא בשביל להוריד!! גם כשאני עולה במעלות התורה... אני לא עולה בשביל להישאר שם... אני עולה בשביל להוריד את השכינה למטה... להשלים את רצון ה' שיהיה לו מדור ושכינה בתחתונים.

בחור יקר: מתי אתה יכול לסמן בסיפוק שהנה!! משהו טוב קורה איתי... אני מתחיל לגנוג ביעד?? מתחיל להיות לי אחיזה ביעד?? אתה יודע מתי??

כשאתה מצליח ללמוד גם כשאתה מרגיש אבן!! תגיד לי: קרה לך פעם כזה דבר?? קרה לך שלמדת ולא היה לך טיפת התלהבות... טיפת חשק... מה כן היה?? היה אבן!! ו... ומה עשית?? המשכת ללמוד... אתה והאבן... האבן ואתה... קרה לך כזה דבר??

אם עדיין לא קרה לך כזה דבר... אז אין בעיה!! לא נורא... כנראה שאתה עדיין צעיר, ועדיין לא הגעת לשיעור קומה של אבן ישראל... אבל!! אם בוקר אחד אתה תתישב ללמוד ופתאום תרגיש אבן... (אתה יודע מה זה אבן?? אבן זה לא בהכרח דוקר... לא כואב... אבל קר כזה!! קר כמו אבן... אפאטי... חסר רגש וחשק... אבן!!) אם אתה סו"ס מרגיש אבן... אורח... כעת יש פה רגע מכונן!! והיה: אם אתה נכנס להיסטוריה... אבאלע... אני מרגיש אבן... מה קורה פה?? איפה החשק? איפה המתיקות בתורה?? אי אפשר ככה להמשיך? אני לא יכול! אני במשבר, מצטער... אני לא יכול ככה להמשיך... אם זו התגובה שלך... אז שוב... לא קרה כלום... זכותך... כנראה שאתה עדיין לא אווז שם... אבל!! אם כשיגיע הרגע הזה של האבן... אתה לא תבהל... אדרבה... אבא שבשמים: אתה רוצה היום סדר הכנה בטעם של אבן?? בבקשה!! אני איתך גם באבן... אני פה בשביל לשמש מדור ושכינה לה' גם במגע אבן...

אם הצלחת ללמוד סדר שלם ברוגע ובשלווה בטעם של אבן... דע לך שכעת יש לך נגיעה ביעד!! נגעת באבן!! אם הצלחת לעסוק בתורת ה' גם כשאתה מרגיש כמו אבן... במילים אחרות: מה קרה כאן?? הורדת את השכינה עד האבן!! עד הנקודה הכי מגושמת... עד הסדר הכי מיושב שלי... האם היה לי כיף בסדר הזה?? ממש לא!! לא כיף להרגיש אבן...

נכון... ברור שאני הרבה יותר אוהב ללמוד בחשק ובמתיקות ובעזה"ש החשק עוד יחזור ובגדול... אבל היום לכה"פ זכיתי לגעת ביעד!! נכון שהיום ה' לא מילא את תאוות ליבי... אבל אני!! אני זכיתי למלאות את תאוות ליבו ית' שנתאוהו שיהיה לו מדור ושכינה בתחתונים... והנה הבאתי לו את זה... הבאתי לו אבן ישראל!! למדתי למענו תורה למרות שהרגשתי אבן... תקשיב טוב טוב: כולנו מכירים את השיר המרגש 'הנה ה' ניצב עליו' אבל כמה פסוקים לפני כן יש פסוק י"קח מאבני המקום וישם מראשותיו!! אומר הזה"ק: שהקב"ה לוקח את הרגעים של האבן... ודווקא אותם הוא שם עטרה לראשו- וישם מראשותיו... סו"ס אל תשכח שאנחנו נשלחנו כאן כדי לאהוב את ה' ולעשות לו נחת רוח... אז בדרך כלל ה' אוהב אותך ונותן לך נחת רוח בלימוד וחשק ומתיקות... אבל לפעמים ה' גם רוצה אהבה ממך!! הוא רוצה לשמוע שגם אתה אוהב אותו... ובשביל זה מגיע אותו בוקר של אבן... שאתה מרגיש אבן... ואז ה' שואל אותך: האם אתה מסכים לאהוב אותי?? האם אתה מוכן לפגוש אותי גם באבן?? האם אתה מוכן להמשיך להיות איתי בארבע קירות גם כשהוא לא הכי כיף ומעניין?? וכשאתה מסכים ה' יודע שבנית לו בית!! כי בית זה משהו קבוע!! משהו יציב... מקום שממשיכים לחיות בו ביחד גם כשאין חשק... אנה ה'... ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים...

הלכה (בקרב ממש) למעשה

יוצאים לדרך... בקרב ממש ממש

ממש...!!!

כמה בקרב? זה כבר תלוי גם בכם...

כאמור בשבועות הקרובים אי"ה יוצא לאור ספר שמלוקט בו חלק גדול מהנכתב במדור 'הלכה בקרב למעשה'!! כל מה שחסר כעת להוצאת הספר זה: א. כריכה. ב. כסף. ג. עוד קצת עידוד!! ואת שלושתם אנחנו מקבלים בברכה...

לפניך דוגמית קטנה מתוך הספר!!! כותרות הפרקים מהתאריך של השבוע הבעל"ט- י' ט"ו

(בדיקת זכרון לקורא: האם אחת הכותרות זכורות לך? ונראה אותך מצליח לזהות כל פרק לאיזה סדר בש"ס הוא מסווג ולאיזה ספר ב"ד החזקה הוא שייך... כן... קצת נושא בעול במלאכת בניית ערכי האינדקס והמפתחות והמ"מ)

י' כסליו - בעלי יצא לקרב מול היוונים, האם אני מותרת לאכול בתרומה??

י"א כסליו - שני האחים נישאו לשתי האחיות, וכך התאפשר להם לצאת למלחמה...

י"ב כסליו - המתח היומי בבית המקדש, האם הקב"ה מרוצה מהלילה האחרון??

י"ג כסליו - השניצלים לא יחולקו עד שתשירו מנוחה ושמחה וקה ריבון...

י"ד כסליו - ר' איצלה המאסף של התרומה עבור ערי הכהנים...

ט"ו כסליו - הסיפור החשוך והעצוב, אבל בסוף הוא יגמר עם האור של חנוכה...

ט"ז כסליו - פרק א'- המחבת התמימה שהתפתחה לממדים של קונטיינר...

י"ז כסליו - פרק ב'- העשרון הבודד שתפח לששים עשרון...

עלות של הקדשה לזכות של יום אחד בודד-

500 שקל.

מי שיטול על עצמו עלות של יום אחד בחודש, יוכל לכתוב הנצחה/הקדשה והיא תכתב בשולי אותו פרק...

רגע ואם מישהו תרם והתעקש שלא נכתוב שום שם, נראה לך שגריב איתו...?? ואם מישהו תרם פחות, והוא בכ"ז ביקש להנציח שם וטען שזה יכול לגרום קורת רוח למישהו (מישהו שעדיין חי) נראה לך שלא הקדשנו? אולי כן...

דבר אחד כן נכון: אנחנו צריכים עוד תרומות!!!!

תכלס... איך תורמים?:

- ✓ נדרים פלוס (עלון אז נדברו)
- ✓ נדרים פון: 0799-654321
- ✓ העברה לבנק פאגי, סניף 182, חשבון 747815 ע"ש שב שמעתא.

התרומות מוכרות להחזר מס.

ליצירת קשר:

0548446691 0527683095

אכן יש (עוד) דרכים בעבודת ד' ואנכי לא ידעתי.

(המשך-) מילא אנחנו הגברים.. אנו מצאנו פתרונות יצירתיים משלנו... או שאנחנו בכלל לא פותחים נביא ואז הכל בסדר... או לחילופין- בדור שלנו מצאו עוד פתרון מקסים... מה שנדרש ממך בסה"כ זה לדקלם בכל שני משפטים שאנחנו לא מבינים כלום ואין לנו שום השגה ומה אנחנו מבינים והעבירות 'שלהם' זה המצוות שלנו... (ואגב: לא סתירה שזה גם נכון) וככה אתה משריין את עצמך מראש... עוד לפני שמישהו העיז בכלל לשאול משהו... אתה כבר הגעת עם שפירץ של שפאכטעל וסתמת לו את הפה... לא שואלים... לא מבינים... אין בכלל דבר כזה שנקרא הבנה! העיקר שיצאתי יפה מהסיפור ואוי ואבוי למי שיעיז 'לבלגן לי את הסדר הטוב', כשזו ההתנהלות... אז גם את ספר שמואל אפשר לעבור בשלום ללא כל מאמץ... **אז זהו!!! שאני דווקא בעד... אני בעד חיים קלים...** רק השאלה שלי זה בעיקר על גד החוזה ונתן הנביא שהם הם ה'נביאים טובים' שכתבו את ספר שמואל ברו"ק (ב"ב טו.) וזה נקבע בכתבי הקודש... למה?? מה העניין שלהם לעשות לנו חיים קשים ולהכניס אותנו לפינות המסובכות האלו?? מה היה האינטרס שלהם להכניס אותי בין ההרים הגדולים ולהביך אותי. שאני אצטרך כל הזמן להבין שלא מבינים ולהסביר שלא מסבירים... מצד אחד מזהירים אותי באלף אזהרות לנהוג כבוד בשני הצדדים כי שניהם קדושי עליון... ומצד שני הנביא יפרט לי לפרטי פרטים עד כמה כל אחד בטוח שהשני טועה לגמרי... ונדרש ממני להבין ששניהם אמת! למה לסבך אותי כ"כ?? מה זה נותן לי??

אבל חכה... בא נעבור לדוגמא השניה... אני לא צריך להסביר לך מה זה דוד המלך... אם חז"ל אומרים שהוא קודם לאבות הקדושים והוא רגל רביעי במרכבה אז תסכים איתי שאם נניח זכיתי להיות תלמיד שלו... זה אומר שזכיתי להיות דבוק בצדיק הכי גדול בעולם... והנה... תאר לעצמך שאני גולה יחד עם דוד בנאמנות במעלה הזיתים בברחו מפני אבשלום... ולפתע מופיע שמעי בן גרא ומקלל את משיח ה' בקללה נמרצת... נואף, מואבי, רוצח, צורר, תועבה. ואני שואל אותך: איך אני אמור להתייחס לבן אדם שככה חירף וגידף את הצדיק הכי הכי הכי גדול בעולם?? אתה מסכים איתי שהכי טבעי שמהיום הבן אדם הזה יהיה מחוק אצלי אבל סופית!!!! הרי תסכים איתי שאם היה רב גדול אחד מדבר בגנותו של הרב שלך... גם אם הם הוא היה מדבר הרבה פחות חריף ובוטה ממה ששמעי בן גרא אמר על דוד... הייתי מוחק את הרב הזה לגמרי!! כי אם ככה הוא מדבר על הדמות התורנית שלי... אז מבחינתי הוא לא שווה את התואר רב... אז זהו!!! שספר שמואל שוב מאתגר אותנו במורכבות בלתי נתפסת... מצד אחד: זה באמת איום ונורא, ובאמת שמעי בן גרא התחייב מיתה על מרידה בדוד, ודוד בעצמו דואג שזה יקרה... אבל במקביל!!! דוד נוהג בשמעי בן גרא כבוד ומקשיב בהכנעה ובשברון לב לכל הקללות שלו... ולמה? כי אלוקים אמר לו קלל!! (גם כשדוד מצוה את שלמה להרוג את שמעי... הוא עושה את זה בלב כבד... כי דוד יודע שכל זמן ששמעי בן גרא קיים לא נשא שלמה את בת פרעה... כל ההצלחה של שלמה במלכותו נזקפת לקללות שהוא עלול 'לחטוף' משמעי במידה והוא יזוז מרצון ה' כמלא נימה וכל מלכות בית דוד שחזרה זה רק הודות לשברון לב של דוד מול תוכחתו של שמעי, אבל מאידך

גיסא שמעי חייב מיתה... אין ברירה... למרות המחיר ששלמה ישא בת פרעה וביום שנשא שלמה בת פרעה בא מלאך ונעץ קנה בים הגדול ועלתה שרטון וזו איטליה של יוון וכל הצרות הגיעו מזה אבל שמעי חייב מיתה), אתה מסוגל להכיל כאלו ניגודים קוטביים?? אתה מסוגל מצד אחד להזדעזע עד עמקי הנפש ולעשות קריעה מדאורייתא על חירוף וגידוף הרגל רביעי שבמרכבה... ובמקביל לדעת שעדיין!! עדיין מדובר בראש הסנהדרין שמעי בן גרא שאלוקים אמר לו קלל... ולמעשה דוד חייב לשמעי בן גרא את השיבה למלכות שקרתה מיד לאחר כ"כ??

זו תובענות מורכבת מאין כמותה נוסח ספר שמואל!!

וככה זה לאורך כל הדרך... אם זה במערכת היחסים בין בית שאול שמונה ע"י אבנר בן נר לבין בית דוד שמונה ע"י יואב בן צרויה... שעל כל אחד בנפרד יש ביטויים מופלגים בחז"ל על הצדקות והגדלות בתורה שלהם... (ואם זה המערכת היחסים המאוד מורכבת בין דוד עצמו ליואב בן צרויה שגם שם מדובר בניגודים עדינים... ועל הסתירה מיניה וביה בהתנהלות של דוד מול אבשלום שמצד אחד הוא מרחיק אותו ומצד שני אוהב אותו כמו אבא ושם ירד עולה של תשובה לעולם שאבא אוהב את בנו בכל מחיר...) ואם זה יהונתן ומיכל בני שאול שקרועים בין אבא שאול לבין דוד... ואם זה כל מיני 'טעויות' כביכול שדוד המלך עושה והנביא מעיד שה' הסית אותו!! ואם זה חטא בת שבע שכל האומר דוד חטא אינו אלא טועה ועוד... ואני עומד ושואל: אם זה דברים כ"כ מורכבים... אז למה מערבים אותי בזה?? למה לעשות לי את זה??

יש פה משהו!! חייב להיות פה משהו!!! מוכרח להיות מסר חד וברור בכל המורכבויות האלו שכתובות אש שחורה ע"ג אש לבנה בן בזמן שאנחנו מחויבים ללמוד את זה כחלק מחלקי תורה שבכתב... נו... מה??

אז אני לא יכול להיכנס לפרטים ואני גם לא יכול לענות על כל שאלה... (כי בסוף לא נמלט מלומד שאנחנו לא מבינים כל דבר) אבל מה שכן קורה כאן: ספר שמואל מסביר לי בלי כפפות את היסוד שנקרא י"ב שבטים...

שמה זה אומר?? זה אומר ש**בתוך** היהדות אין שחור לבן!!!! (מחצית ליהדות כן, אבל בתוך היהדות לא) יכול להיות לך דוד מלכא משיחא, שאין ספק שהוא פסגת הפירמידה של הצדקות והחסידות!! וזה לא סתירה שניצב מולו הניגוד הכי קיצוני שיש!!! אם זה שאול או שמעי בן גרא והם צדיקים לא פחות גדולים ממנו ואפילו יותר... ולא זו בלבד אלא דוד בכבודו ובעצמו זקוק לקונטרה והניגוד שלהם בשביל להגיע לשיעור קומה שלו!!!

לצורך העניין בא נניח את זה על השלחן: ספר שמואל נועד בשביל הליטוואק שכל ימיו גדל על שיעור קומתו העצום של הוילנא גאון זיע"א... ומבחינתו אם הגאון מוילנא היה האדם השלם בקדושת יוצרו אז זהו... אין עוד משהו!! זהו!! זו האמת ואין בלתה!! ומכאן ואילך מספיק לי שהגאון לא לגמרי לגמרי אהב את החסידים, וזהו... זה מספיק לי בשביל למחוק את כל החסידות!! מבחינתי החסידות לא שווה אפילו בדיקה... אם הגאון הוא בשבילי ההכל והוא לא הכיר בחסידות... אז שלום...

אז זהו שלא!!! הנה לך... יכול להיות ראש הסנהדרין שמעי בן גרא משבט בנימין שכולו דבקות בה'... והתלמיד שלו רואה את הרבי שלו מקלל את דוד המלך קללה נמרצת וזורק עליו אבנים... וזה לא מפריע לדוד, להיות דוד מלך ישראל **חי וקיים!!** ומאידך ההיפך הגמור, אתה יכול להיות אבישי בן צרויה (שהוא מצד עצמו שקול כנגד רובה של סנהדרין) והוא התלמיד הכי מובהק ונאמן לדוד המלך... ולשמוע משהו שמעיז לקלל את דוד בקללות הכי חמורות... ואבישי מזדעזע עד עמקי נשמתו והוא נחוש להוריד לשמעי את הראש!! (למה יקלל הכלב המת הזה את המלך אעברה נא ואסירה את ראשו) אבל דוד מזהיר את אבישי: אל תעזי!! אלוקים אמר לו קלל!! האם החסיד מסוגל להבין שגם הרב הליטאי שדיבר בחריפות על החסידות שהיא בשבילך כל החמץ הרוחני... זה לא סתירה שצריך לזהר בכבודו כי אלוקים אמר לו קלל?? (אגב: נא לא להיתקע בדוגמאות, כי בדורנו זה גם יכול להיות הפוך... לא תמיד החסיד מקולל והליטאי מקלל...)

אז הנה!!! בשביל זה יש לנו את ספר שמואל!!!

בשביל זה יש לנו את פרשת ויצא ששם מוזכר בשורות בודדות את עצם קיומו של **השחמט** שנקרא י"ב שבטים... וכשאדון אז נדברו מצייף את זה שוב ושוב בפרשת ויצא זה קצת נמאס... עוד פעם הוא נדבק ל"ב שבטים) אלא שאז מגיע ספר שמואל והוא פותח לנו את השחמט הזה על השלחן ומדגים לנו משחק סוער ביותר... איך השחקנים בשחמט מסתערים אחד לכיוון השני ובסוף נדרש משני הצדדים להבין שהשחמט הזה הוא לא פחות ולא יותר- אותו חושן המשפט שנמצא על לב אהרן בבואו על הקודש...

כן... החושן נראה כמו שחמט!! ולמה??? כי בחושן הזה יש י"ב אבנים כנגד י"ב שבטי י-ה... וכל יהודי ממוקם במשבצת מסוימת בשחמט הזה... לכל אחד יש את נקודת הפתיחה האישית שלו בתוך השחמט... שממש שורש הנשמה שלו... שם הבית הרוחני הטבעי שלו ומשם נקודת היציאה שלו... אבל משם הוא צריך לנוע ולתמרן בין כל המשבצות... כי יהודי צריך לעבוד את ה' בכל חלקי היהדות שחלקם מאויישים ע"י אנשים אחרים...

זה משחק לא פשוט!! זה משחק שחמט מורכב לכל דבר!!

הגיע הזמן שנפנים: ביהדות לא כל ניסיון הוא בהכרח קושי פיזי גדול, או פיתוי נורא קשה... יש הרבה פעמים בחיים ניסיונות שהם תרגילים מתמטיים!! יש פה שחמט ואתה צריך לדעת לעשות את הצעד והפעולה הנכונה... לדעת לעמוד מול מכלול של ערכים תורניים ולדעת מתי נכון ככה ומתי ככה... לפעמים צריך את עולה של תשובה של דוד ולפעמים צריך את השלימות הבלתי מתפשרת של שמעי בן גרא... לפעמים צריך את הנקיות מחטא והצניעות ואכילת חולין בטהרה של שאול... ולפעמים צריך ללמוד להיות גם אבא של אמנון ואבשלום ואדוניה (ו...) ובסוף אותו אבא 'במקרה' גם זוכה להיות אבא של שלמה וכלאב) לפעמים צריך להכיר רבנית הצדקנית מיכל בת שאול שמניחה תפילין, ומצד שני לשמוע את הנזיפה של בעלה דוד שמצביע על אותם אמהות שהגיעו לכאן עם הפיצקאלאך והסנביצ'ים ואומר לה בקנאה: הלוואי ויהיה לי חלק עמהם בעוה"ב...

ותאר לעצמך שנתנו לו פומלית לאכול... והוא מצידי מברך בורא פרי העץ ואוכל... ואז אומרים לו: תקשיב... זה טבל גמור... צריך לעשר... והוא מזדעזע מהחוצפה... הישמח משה לא עישר, הייטב לב לא עישר, ר' יוליש לא עישר... הברך משה לא עישר... רק הגעתי למדינה של הציונים ופתאום מביאים לו פה מצוות חדשות?? אז בוקר טוב!!! שלום עליכם!! כעת אתה צריך לצאת מהקופסא ולדעת שנכון... עד היום התבצרת במשבצת מסוימת!! אבל ברגע שהגעתי לארץ ישראל שכל הצדיקים שעליהם גדלת לא זכו להגיע לכאן... הם לא עישרו... אבל כשהחזון איש הגיע לכאן הוא היה צריך ללמוד תורה שהוא לא קיבל עליה חינוך... הוא לא ראה את זה בליטא...

פה לחסיד סאטמאר אין רשות להישאר במשבצת שלו!!!! הוא חייב לפתוח ראש ולדעת שיש עוד חלקים בעבודת ה' שלא ראית אותם... אז מה ולא ראית... הרבש"ע חתם פעם עם סאטמאר בלעדיות שמה שאין אצלם לא קיים?? וכן... החזון אישניק המסורתי... כן כן... אני לוקח בחשבון שאתה לא כ"כ אוהב לשמוע את זה... אבל קח בחשבון שישנם נתחים מסוימים שקיימים ביהדות ומן החזו"א מעולם לא דיבר עליהם... הוא לא נזקק לזה... ולכן אני מכין אותך שאם יום אחד תגלה נתחים נוספים ביהדות שלא שמעת עליהם בבית המדרש הישן שלך... זכותך לעבור לידם ולהמשיך הלאה... אבל מכאן ועד להגיד שהיות ולא שמעתי את זה בבית המדרש שלי... אז זה לא קיים?? זה לא בא בחשבון!!!!

מי שחולק עלי ומסתמא יהיו כאלו... בבקשה... שיתמודדו עם ספר שמואל... שיסבירו לי אין הניגודים הכי חריפים מתמודדים אחד מול השני ובשכל הישר והמתמטי אתה מבין שמוכרח להיות שאם מישוהו אחד צודק אז השני טועה... וחז"ל מזוהרים אותנו באלף אזהרות!! אל תגעו במשיחי, כן... יש י"ב שבטים!! והרב שלך לא מייצג את יעקב אבינו, אלא את אחד מהבנים שלו... ולמה? כי עם יעקב אבינו ה' חתם בלעדיות ואילו עם ראובן ושמעון והרב שלך הוא לא חתם בלעדיות... ולכן הרב שלי ושלך שייכים לדרג הזה!! שממוקמים במשבצת מסוימת שהשלמה שלה נמצאת בשאר שבעת קני המנורה המאירים לפני ה'...

שלו... המשפט הזה נכון מול גוי!! לגוי זה נכון להגיד שהאמת נמצאת רק ביהדות ולא באף מקום אחר... אבל שיהודי אחד יגיד ליהודי השני שהאמת נמצאת רק אצל הרב שלי ולא אצל הרב שלך... מאיפה בדיוק?? תעצור בצד ותוציא מסמכים... תראה לי מאיפה לקחת שאלוקים חתם איתך בלעדיות...

ושוב: זכותך להתביית בדרך שלך!! אף אחד לא ביקש ממך לקחת את מקל הנידודים ולצאת מהמשבצת שלך ולחפש חלקיקי אמת... אבל!!! כשלפתע זה נוקש אצלך בדלת... כשאתה לפתע פוגש ונאלץ להתחכך בעל כרחך בכל מיני דרכים נוספות בעבודת ה'... אל תעמוד לי כמו איזה שוטר תנועה ותסביר ליהודי השני 'בטוב טעם' שהדרך שלו לא קיימת כי... כי כבוד קדושתך לא שמע על זה... זה שאתה לא יודע שיש עוד כמה משבצות ביהדות זה לא אומר כלום!!! גם זה שלא שמעת מהרב שלך על קיומם של גוונים נוספים ביהדות זה לא אומר כלום... כי גם הרב שלך אף פעם לא התיימר להיות משה רבינו בבדוד ובעצמו... הרב שלך הוא אתפשטותא דמשה... אז הוא נפשט לסטרא דימין והרב של השני הוא אתפשטותא דמשה לסטרא דשמאלה... אתה לא חייב לאמץ את זה אבל אתה לא יכול לשלול את זה!!! אתה לא יכול לעמוד ולהגיד אם אני לא שמעתי את זה מהרב שלי... אז כנראה שזה לא קיים!!!

מן החזו"א מסתמא לא דיבר מילה וחצי מילה על צדיקים וצינור שפע והמשכה והתכללות והתבטלות... וזה לא סתירה שזה תורה שלימה בחסידות ועשר פרקים בנביא מלכים וזה שייך לאזור חיוג של מלכות ישראל... אליהו ואלישע ובני הנביאים... מאידך גיסא מי שגדל על השירים של אלישע... ועל האמונת צדיקים של הצרפית לאליהו... ועל כניעה מוחלטת למסורת שקבלנו מרבותינו ז"ל... יתכן שבחיים הוא לא שמע שיש כזה לקחת אחריות אישית על היהדות... ולא מעניין אותי אף אחד... אני מחויב לשולחן ערוך ואני אעשה מה שכתוב שם... ולא מעניין אותי מה עשו באירופה ומה נהגו אבותי ולא רבותי... אני נאמן לרצון התורה!!! אם מן חזו"א היה שממן... לא היה לנו היום שריד ופליט למצוות התלויות בארץ... צריך גם לדעת לקחת אחריות אישית על היהדות... אז יש כאלו שלא שמעו את המנגינה הזו... הם שמעו שצריך לקנות בקנאות רק מצות יד ולא מכונה כי כך עשינו באירופה... אבל האם צריך לעשר פירות וירקות?? לא יודע... יש כאלו שטוענים שכן...

נו... אז תגיד לי: יש אמת אחת!!! במקום אחד??? ברור שלא!!!

אז כל עוד הליטאי נמצא בבית המדרש הישן שלו... טוב לו שם!! אין בעיות, מה טוב... אבל כשהוא פתאום מתחיל לפגוש כל מיני מנגינות פחות מוכרות של התבטלות לצדיקים וכו' והוא לא שמע את זה בבית מדרש שלו... ההלו... זה שאתה שייך למלכות יהודה!! זה לא סתירה שיש מלכות ישראל ששם יש תעשיה שלימה של התבטלות לצדיקים... אתה לא חייב לאמץ את זה בכל מחיר... אבל אתה לא יכול למחוק את זה...

כן"ל החסיד... כל עוד הוא חסיד סאטמאר שגר לו בניו יורק... הוא מצידי עדיין גר ברומניה... יש לו את המסורת השמרנית שחינוכו אותו והיא תקפה עד היום... הכל בסדר... זכותו להתבצר בקוביה של סאטמאר... אבל ברגע שהוא פתאום נחת פה בארץ...

ספר שמואל מעמיד אותך בעל כרחך מול נתון מאתגר ביותר שמאוד קשה לעכל אותו... שאתה יכול להיות מקושר לצדיק הכי גדול בעולם... והצדיק שלך מכריז מלחמה על הצדיק השני והוא צודק במאבק שלו... ויתכן שגם נדרש ממך לקבל מהרב שלך כי... כי זה הרב שלך... אבל עדיין לא לשבור את הכלים!! לא להוריד לרב השני את הראש ולא לקרא לו כלב!!! כי כל זמן שהרב שלך לא הכריז על הרב השני שהוא מופקע לגמרי מי"ג עיקרים ויסודות הדת... כל עוד הוא בתוך השחמט של היהדות מותר לך להבין שיש י"ב שבטים... ואמנם מותר לי לאישי משבצת אבל יש עוד משבצות!!! הרב שלי הוצרך לצאת בחרב וחנית ואני לא... הרב שלי מקלל ואני עומד מהצד... אל תמהר לשבור לגמרי את הכלים!!!

(ההסטוריה היהודית טופחת היטב על הפנים בנושאים אלו... דוד פגש לאורך שנות מלכותו הרבה אנשים שבשנים עברו היו בדרך להרוג אותו... ולא רק דוד... יש עוד כמה...)

. אבל עזוב... אל תדאג... ה' לא הולך להעמיד אותנו בניסיונות עד כדי כך סבוכים כמו דודו של דוד... (שהיה דור מיוחד מאוד, גרופית של זית שעומד איתן וחזק שראוי לכאלו מבחנים סבוכים) אבל מה שכן ה' מצפה ממני וממך זה בסה"כ להבין שהיהדות לא מתחילה ונגמרת בעיירה שלך באירופה!!!

לא להיות כמו החרדים עם הראש הקטן... שאם התברר והתאמת אצלי שאני נמצא במקום הנכון והדרך שלי היא נכונה בעבודת ה'... אז זהו!! זו הדרך היחידה ואין בלתה!! זה לא!!! זכותך לדבוק בדרך שלך כי אתה משוכנע בה... זכותך גם לא ללכת כמו רוכל ולחפש עוד כמה גרמים של אמת במגזר השני... זכותך להתביית איפה שאתה נמצא אבל להגיד שאם יש לי מספיק אמת. אז אמת אני אפס זולתי?? זה לא!

וכאן חשוב להבחין!!! מאיפה מתחילה הטעות הזו שיש כאלו שבטוחים שהאמת נמצאת רק בעיירה שלהם באירופה?? מאיפה זה בא להם??

אז ככה: זה מתחיל מזה שהיהדות שלנו היא באמת גזענית!!!!

על פי תורתנו הק' ברגע שה' כרת את אברהם ושבועתו ליצחק ויעמידה ליעקב... אז זהו!!! מאותו יום רק אנחנו עם הנבחר!! ה' כרת איתנו בלעדיות ואין לך איפה לחפש אמת... ע"פ היהדות אין טעם לצאת ולחפש אולי גם הנוצרים צודקים, כי חלק בלתי נפרד מהחבילה של האמונה היהודית זה שה' חתם עם השבעה רועים בלעדיות!!! (ה' חתם בלעדיות עם אהרן על הכהונה, עם דוד על המלוכה, עם יוסף על קדושה, עם משה רבינו על מסירת התורה ועם האבות על זרע ישראל) רק אנחנו עם הנבחר ולא אחר... וזה בהחלט מעצבן את הגוים ובצדק... כי היהדות היא גזענית...

אבל!!! כאן מגיע האבל הגדול... מכלל הן אתה שומע לאן...

ה' חתם בלעדיות עם אברהם, יצחק, יעקב, משה אהרן יוסף ודוד... וזהו!!!! מכאן ואילך ה' לא חתם בלעדיות עם אף יהודי אחר וגם לא יחתם!!! אף יהודי בשום דור לא יכול לקום ולהכריז: היהדות בכיס שלי... אין כזו חיה!!! אף תלמיד של רב וחסיד של אדמו"ר לא יכול לבא ולומר שהדרך היחידה ביהדות מסורה לדרך

אנא... רחמנות עלי... האם המצווה הזו יכולה להיעשות ע"י אחרים?!!?

ר' חשבניהו התגבר כארי בחצות הלילה ומיד שם פעמיו לבית המדרש של החברים... לא איברי ליליא אלא לגירסא... לפי התכנית בלילה הזה הוא אמור להספיק לגרוס את כל ה-641 ברייתות דר' חיא ור' אושעיה ששמורים אצלו בזכרון רק מסדר נשים וחצי נזיקין!!! (זה ההספק המתוכנן ללילה הזה... אם ירצה ה')

הוא כבר התחיל לגרוס בקול במתיקות ובאריכות שפטים 43 מימרות... ולפתע!!! מישוה נוקש לי על הגב...

ר' חשבניהו הסתובב אחורה בבת אחת... אווה... ר' ישבע... מה נשמע?? הכל בסדר?

ר' ישבע לא ענה... הוא רק לחש לר' חשבניהו בשקט ולא... ר' זידל!!! אתה יודע... ר' זידל...

מה?? מה ר' זידל?? ר' חשבניהו ניסה להבין... מה ר' זידל?? ואז לפתע העיניים שלו התעגלו... א... אתה רוצה... אתה רוצה להגיד לי שר' זידל נפטר?? אוי אוי אוי... ברוך דין האמת... אמנם הוא זכה ב"ה לאריכות ימים ונפטר בשיבה טיבה אבל עדיין... מדובר בנפש נקי וצדיק... אבידה גדולה... ארכו כמה רגעים לר' חשבניהו לעכל... להזיל דמעה בזוית העין על אדם כשר שמת... טוב... הלאה... ויחזור לתלמוד... אבל רגע... ר' ישבע... אתה הרי הגעת לכאן במיוחד... כנראה שרצית ממני משהו... לא?? מה?? מה רצית??

ר' ישבעם חיך!!! לא עונה!!! הוא רק מסתכל על ר' חשבניהו ו... ומחייך חיוך נבון...

הבנתי!!! אומר ר' חשבניהו... אני כבר הבנתי מה אתה רוצה ממני... אתה צריך אותי בשביל נושאי המיטה וחילופיהן וחילופי חילופיהן... ר' חשבניהו נאנח אנחה עמוקה ושקע בהרהורים... ולבסוף הוא שאל בזהירות ובחצי גמגום: ר' ישבע... אתה בטוח שאין מישוה אחר?? בטוח שאין?? לא חבל לבקש ממני?? הרי יש פה כ"כ הרבה אנשים שלא איכפת להם להיטמא... הם בלאו הכי בדרך להיטמא... במקדם או במאוחר הם יטמאו וזה... ככה הם ישארו עד סוף החורף... אבל אני?? אני חבר- אוכל חולין בטהרה! אם אני כעת נטמא בטומאת מת זה אומר להכניס אותי לריתוק של שבוע ימים!!! כי אני מיד אתחיל לספור שבוע נקיים ואז יקצו לי חדר בידוד מיוחד בבית שמאובזר בכלים ורהיטים שאינם מקבלים טומאה!!! ומי מדבר שלכאן אני לא אוכל להיכנס שבוע ימים... בשבילי להיטמא כעת זו רעידת אדמה?? זה שבוע ריתוק... אבל ר' ישבע, אתה יודע, בסוף אם צריך אני אעשה!!! אבל אנא ממך... תבדוק האם יש בכל זאת מישוה אחר...

--קצת רקע... הסיפור שלנו מתחיל לפני קצת פחות מחודש... אי שם באמצע חשוון!! העיר שלנו מורכבת משתי קהילות כמו בכל מקום... יש את בית הכנסת של החברים הטהורים... אלו שאוכלים חולין בטהרה ומקפידים להיטהר מטומאתם... ומאידך יש את ביהכ"ס של ה-עמך... של כל היהודים הטובים שלקראת סוכות הם נטהרו... ואחרי החג הם איכשהו משתדלים לסחוב קצת ולהישאר טהורים עד שבשלב מסוים הם נטמאים וזה... אחרי שהם נטמאים הם נשארים ככה עד עד סוף החורף... שאז מגיעה פרשת פרה ומזכירה להם להתחיל לפרוש בטהרה לקראת פסח... **עכשיו ככה: איפה יש יותר מתפללים?** האם בבית הכנסת של החברים או של עמך בית ישראל? נו... מה התשובה? **תלוי!!! תלוי מתי!!!** זה נראה פחות או יותר כמו תחילת זמן וסוף זמן בישיבה... (הרי אין זה בישיבה? בתחילת הזמן כולם מגיעים עם כל החשק ועם רצון טוב... בשבוע הראשון בית המדרש מפוצץ עד אפס מקום... ואז לאט לאט החיזוק מתפוגג ומתעמעם... זה הלך לחיזוק... זה נעלם מהאופק... זה בדיוק התחתן... וככה לאט לאט ובהדרגה בית המדרש הולך ונחלש... עד שהזמן נגמר... אז בדיוק אותו דבר כאן-) לאחר חג הסוכות כולם חזרו הבייתה עם כל החיזוק... כעת כולם עדיין טהורים... עדיין תחת ההשראה של החיזוק בירושלים בסוכות... ובשלב הראשון כולם רוצים להתחיל את השנה על רגל ימין... ולכן בתחילת חשוון בית המדרש של החברים מפוצץ עד אפס מקום!!! אין מקום להכניס סיכה!!! כי כעת כמעט כולם עדיין טהורים... לעומת זאת בית המדרש של ה'עמך' בתחילת חשוון... על הפנים... בקושי בקושי מצליחים לגרד מנין... (וגם אז, רוב המנין זה אנשי חב"א קדישא המקומיים שהיו מוכרחים בלאו הכי להישאר טמאים גם בחג) ואז חולף שבוע... שבועיים... ואני לא צריך להגיד לך מה קורה... זה כמו שבועיים אחרי תחילת זמן... לא חלפו שבועיים ושלושים איש הראשונים כבר הספיקו לערוק מבית המדרש של החברים ועברו לבית הכנסת של העמך... כל אחד והסיפור שלו... זה בטעות עבר בשני שבילים ספק, שממה נפשך אחד מהם טמא בטומאת מת... השני נגע באיזה עצץ שמגיע מצי"נה, וגזרו על גושם... וככה שלושים איש כבר נטמאו במת, אבל לא קרה שום דבר!!! הם פשוט מתקפלים... נפרדים יפה מבית המדרש של החברים... ועוברים עם כל החבילה לבית המדרש הקלאסי של הטמאים... אז באזור ט"ז בחשוון כבר נהיה פחות עמוס וצפוף בבית המדרש של הפרושים... אבל עדיין יש תפוסה די מלאה!! ס"ס באמצע חשוון אנחנו עדיין בעיצומם ימי הבדים... באזור שלנו יש הרבה פרדסים של זיתים וממילא כל עמי הארץ כאן הם בחזקת טהרה בימי הבדים... לכן לאורך כל חודש חשוון עדיין יש מצבב וריתחא דאורייתא בבית מדרש של הפרושים...

ואז תמיד מגיע הכר ששבור את גב הגמל... ומתי זה?? **הזקן הראשון שנפטר בכפר!!!** כשזה קורה, אז בבת אחת נהיה נדנד!! בבת אחת בית המדרש של החברים מתרוקן, ובמקביל נעשית ריית הפתיחה' הרשמית של בית המדרש התוסס של עמך... (כן... מה לעשות... בית הקברות שלנו נמצא הרחק מהעיר מכל הסיבות שבעולם... מדובר במהלך של יותר מקילומטר... ולישא מת זה לא דבר קל... ולכן לויית המת (עכ"פ בזמננו) זה לא רק חסד של אמת באופן סמלי, אלא משימה ערכית ונחוצה ברף הכי גבוה שצורכת צוות שלם... צריך תחלופה אינטנסיבית של אנשים... של נושאי המיטה וחילופיהן וחילופי חילופיהן... צריך פה תחלופה של לפחות 40 איש.) והנה אנחנו חוזרים לאיפה שנעצרנו... שעת לילה... ר' ישבע רוצה משהו ור' חשבניהו מבין מיד מה הוא רוצה!!! כן... ר' ישבע הוא אחד מהצדיקים שבעיר שלקח על עצמו את העול של חסד של אמת... וכעת שר' זידל נפטר... המשמעות היא שנהג!! זה הגיע!! הזקן הראשון של החורף נפטר וכעת צריך כח אדם!!! ולעת עתה תחילת חודש כסלו אין מספיק כח אדם של אנשים טמאים שיוכלו לישא את המת...

וכאן הגיע הרגע הקשה של ר' חשבניהו... מצד אחד: אין אפשר לסרב?? התורה כ"כ מחמירה בכבוד המת... התורה מחייבת אפילו את הכהן גדול ואת הנוזר להיטמא למת מצווה שדוחה את כל התורה כולה... אבל מצד שני!!! לא חבל?? יש פה בבית המדרש כמה עשרות אנשים... שזה עניין של ימים עד שבועות שהם בלאו הכי יטמאו... ובשבילם להיטמא זה לא סוף העולם... אף אחד לא חשב שזה לא יקרה... הם בסה"כ צריכים להחליף בית מדרש עד סוף החורף!! אבל בשביל זה ריתוק של שבוע ימים?? כי אני מוכרח להיטהר!!! ר' ישבעם נאנח... כן... אתה צודק ר' חשבניהו... אני מבין אותך... לעת עתה בא נשאיר את זה ככה... אני מצידי אשתדל מאוד להסתדר בלעדיך!! אנסה בכל דרך לקווש כעת באמצע הלילה אנשים אחרים שיסכימו לחתוך כבר עכשיו... אבל אתה יודע מה הבעיה הכי גדולה... הבעיה היא ש... שזה הולך ביחד... מי שאוכל חולין בטהרה, הוא זה שאם פתאום יגידו לו שרצון ה' כעת להיטמא הוא יקום ויעשה ולא יחשוב פעמיים... ואילו דווקא אותם אלו שהם בלאו הכי הולכים להיטמא... באופן טבעי הם גם אנשים כאלו שאם לעת עתה מתחשק להם להישאר טהורים ולא בא להם להיטמא... אז מה אתה רוצה ממני... מה אני אשם שר' זידל נפטר?? בא נקווה שנסתדר גם בלעדיך... אגב: בסוף מי שהציל את המצב הייתה לא פחות מאשר אשתו של ר' חשבניהו, שברגע שהיא שמעה את הסיפור היא הודיעה אני מוכנה להתנדב להיות המקוננת עם החליל... היא בלאו הכי יולדת טבולת יום ארוך... אין לה מה להפסיד... רק תניחו לבעלי...

טעות!! לעצור את ההדפסה....

בשבוע שעבר היית לי טעות גסה במדור הלכה בקרוב למעשה... כתבתי שחטאת העוף נעשית בקרן מערבית דרומית למעלה!!!

ואל תשאל... מכול של תגובות... מה פתאום... מה קרה לך? חטאת העוף היא אמנם בקרן מערבית דרומית אבל לא למעלה **אלא למטה!!!!** מכל הכיוונים... מהטלפון... מהפקס... מהמייל... מהארץ ומחוצה לארץ... ההלו... תעצור את ההדפסה של הספר שלך... ה' ירחם... חטאת העוף למטה...

אבאלה... מה קרה? בסה"כ התבלבלתי בפער של 5 אמות לכאן או לכאן... וכבר ככה מתקפים אותי... **תקשיבו!!! אני שוקל לקחת את זה אישי...** אתה יודע למה?? כי אני מזכיר את סוג האנשים האלו שהגיבו לי... אני מזכיר את הסגנון שלהם... הם טיפוסים כאלו זורמים... בכל נושא אחר הם לא עושים עסק... אם האוטובוס- במקום לעצור להם למעלה הוא עצר להם למטה... הם לא יגישו תלונה... גם כשהדולר ירד להם למטה הם לא התבכינו... אפילו כשהחום עלה להם למעלה לא שמענו אותם צועקים... אבל אני?? רק אמרתי מילה שחטאת העוף נעשית למעלה... פתאום הם מתנפלים עלי... מה קרה?? מה אתם עושים עסק?

אלא מאי?? **זה תורה!!!!** ברגע שזה תורה... אז אם חטאת העוף נעשית למעלה ואני אמרתי למטה!!! כולם עעעעל...

אשרי העם שככה לו... לך תסביר את זה לבג"ץ... לך תסביר להם שיש לכם עסק עם כאלו שאם תורידו לנו את הקצבאות למטה... או תעלו לנו את המיסים למעלה... זה לא מוזל לנו... אם למיסים וארנוניות מלכא את... כל עוד מדובר בגזירות אנחנו נורם... נכופף ראש... אבל ברגע שבג"ץ יעזי להגיד שחטאת העוף למעלה ולא למטה... פה כולם יתנפלו עלי!!!

לך תסביר את זה לערבי שכל היום מדבר אל אקצא... כל היום מנפנף שבי"ה ה' אלוקינו שייך לו... האם פעם שאלת את הרבש"ע מה הוא רוצה שתקריב לו?? האם פעם נתת לרבש"ע להגיד את קרבני! לחמני! לאשי!!! הנה... תראה מה שקרה פה... פעם אחת הייתה לי פשלה קטנטנה, התבלבלתי בסה"כ בשלוש מטר!!! לא התבלבלתי אפילו במיקום... אמרתי שזה בקרן מערבית דרומית, וזה באמת שם, רק הבדל של חמש אמות בסה"כ... תראה איך כולם מתנפלים עלי... ולמה? כי... רחמנא אמר למעלה!!!! אנחנו כל היום יושבים באזניים קשובות מול תורת ה' ונותנים לה' להגיד מה הוא ית' רוצה!! אבא שבשמים: איפה תמצא כזה עס?? עם שאומרים נעשה ונשמע וכל בוקר וערב מתיישבים מול הגמ' ונותנים לך יתברך את האזניים שלהם!! זבח ומנחה לא חפצת אזניים כרית לי!!! אבא שבשמים אוהב את האזניים שלנו!! ואנחנו נותנים לו את זה... אז אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב עלי... לעשות רצונך אלוקי חפצתי ותורתך בתוך מעיי...

תכלים... איתי תלין משוגגתי... זו באמת טעות גסה!! זה רק מראה מה קורה כשלא חוזרים...

תכלים: כעת ממש מתחיל פרק 'כל הזבחים'!! ניתן לומר שזה עידן חדש!! מכאן ואילך הסגנון די משתנה... זה פחות דרשות וילפותות... ויותר בסגנון המוכר לנו... בא נגיד ככה: כשלומים בבריסק זבחים... מתחילים בפרק הזה!! כל הזבחים... מי שעד עכשיו יצא קצת מצולק... מוזמן לקפוץ לעגלה...

אבל עדיין!! עדיין זה רק 30.000 איש!!! עדיין מדובר פה בקומנדו!! בקבוצת הליגה!! כלומר: 30.000 איש זה מצד אחד ציבור מספיק גדול בשביל שאני לא לבד... אבל 30.000 איש זה מספיק ציבור קטן בייחס לכלל הציבור, בשביל שתבין עד כמה אתה בליגה!!! וחשוב שתדע להעריך את זה!!! מי יעריך את זה אם לא אתה...

ואם כבר הגענו לזה... אז מעניין לעניין באותו עניין:

התקשר אלי חבר... מדובר באברך חשוב שפועל גדולות ונצורות במאבק מול פגעי הטכנולוגיה... יום אחד הוא פונה אלי: אני מרגיש שאני די לבד במערכה... כולם אמנם מתלהבים... מסכימים... חותמים... משתפים פעולה וזה בהחלט מצליח... אבל זה נשאר בזה!!! אני מרגיש מחסור בכח אדם... אין מספיק אנשים שיוזמים... חסר לי את הכמה האלו שהיה איכפת להם ויתניעו קדימה... למה אין אברכים שיוזמים... הקשבת לי... וניסיון יחד להבין ממה זה נובע... למה בחורים ואברכים לא יוזמים מצידם... ומה ניתן לעשות בעניין... ואז תוך כדי הוא נזכר לספר לי... שהאמת היא שדווקא היה אברך אחד שהיה בעניין... הוא פעל ועשה והוא אפילו הלך לרבים... הוא הוציא מכתבים מכל הרבנים ואז גם הוא בשלב מסוים נעלם... ופה!!! פה פתאום נדלקה לי נורה אדומה!!! אמרתי לו: רגע רגע... בדרך אגב אמרת לי משהו בלי לשים לב... סיפרת לי על אברך שדווקא היה בעניין... ו... ומה הוא עשה? הוא הוציא מכתבים מכל הרבנים ו... ואז גם הוא פתאום נעלם...

למה הוא נעלם?? פשוט כי... כי הוא הוציא מכתב מכל הרבנים!!! ברגע שיש מכתבים מכל הרבנים... למה שהוא יסאר?? הזירה באותו רגע עברה לרבים והוא הרי לא רב... ברגע שיש פה הוראת הרבנים אז אז באמת למה שמישהו יקום ויזום... החזרתם את הכדור לרבים... ברור שחבר שלך נעלם. הוא נעלם כי!! כי הוא הוציא מכתב מהרבנים...

תרשה לי קורא יקר... לשאול כמו צפוני תמים: אולי תסבירו לי: מה העניין להוציא על כל דבר מכתב מהרבנים?? למה כל מיזם רוחני שנפתח... מיד רצים להוציא מכתב מהרבנים?? מילא כשמדובר בנושא ששנוי במחלוקת... יש פה איזה ויכוח... יש פה שאלה בדעת תורה, או צריך הכרעה של גדולי ישראל... בשביל זה יש קול קורא!!! אבל כשהודי הערלכער החליט לחזק את הנושא של קבלת שבת בזמן!!! דבר נפלא!!! אין פה מה לדון... אבל לא! הוא מיד רץ להוציא מכתב מהרבנים... למה?? בשביל מה זה טוב?? מישהו יכול להסביר לי מה העניין בזה?? (אתה מבין לבד שמכתב מהרבנים, אין הכוונה שהרבנים רצו אחריו וביקשו שהם רוצים לכתוב לו מכתב, אלא הוא ביקש והם הסכימו בענוה... ואני שואל עלי: למה הוא ביקש...) אבל רגע רגע... כעת מה כולם יטענו לי?? בעצם למה לא?? מה איכפת לך שיש מכתב מהרבנים?? מה רע בזה? (עוד מעט גם יגיע השטות התורן ויוציא מהשורות האחרונות שיש לי אפילו משהו נגד הרבנים), אז אני אסביר לך:

הנה... חבר שלי!!! חבר שלי יזם חיזוק נפלא ומבורך במאבק נגד פגעי הטכנולוגיה... עכשיו: אם אני הפנמתי את חומרת העניין והחלטתי שאני מתנגד מהרשת... זה קשור לרבים? לא!!! זה קשור אלי! זה אני! זה האינטרנט שלי... זה הניסיון שלי... זה קשה לי וזה גם הפח זבל שלי וממילא זו גם קבלת החלטה שלי... וגם עולם הבא שלי... וכל הכבוד לי... אבל!!! במקום להשאיר את הקרדיט אצלי... מה עושים? רצים מהר מהר לרבים ומוציאים מכתב... מה קרה? מה הבהלה?

לא!!! תבין: אנחנו חוששים שאם ח"ו נאפשר לך להתחזק מיוזמתך... אז אולי לא תשתף פעולה... אולי תתנגד... אולי תמשוך בכתף כמו ילד כזה ש'לא בא לי' ואז מה יהיה... לכן אנחנו רצים מהר לרבים... וברגע שיש מכתב אז זהו!! זו בהוראת הרבנים ואז מצמידים לך אקדח לרקה ההלו... מכתב מהרבנים!!! קדימה... (אה, אבל אם תסתכל במכתב אתה תראה שכתוב שם בסה"כ משפטי עידוד ודברי ברכה... לא משנה! העיקר מכתב מהרבנים... ברגע שיש לך מכתב מהרבנים זה כמו מין הוראה כזו... תעצור בצד... הרבנים אמרו וזה)

למה?? למה להוציא אותי בכח מהתמונה?? למה זה טוב??

זה הרי מגרש התמודדות שלי!! מספיק קשה לי... אם התגברתי תן לי להרגיש שאני עשיתי את זה... למה לקחת בחירה אישית שלי ולהפוך אותה להוראת הרבנים?? למה להשאיר אותי מחוץ להצגה??

לעניות דעתי פה מציאנו את החתול השחור!!! אם חבר שלי מתלונן שאין מספיק כאלו שיוזמים... כולם רק משתתפים ורק מוכנים ולא מסרבים... ברור שזה מה שיקרה!!! ברגע שאתה הופך כל בחירה אישית שלי להוראה מגבוה... אז אתה כמו ידיך והוצאת אותך מהתמונה!!! ואני חושב שמבחינה מסוימת זה עושה את הפעולה ההפוכה בדיוק!! כי בשביל לעמוד בניסיון של האינטרנט... צריך המון המון תעצומות נפש... צריך פה נכונות מצידי... ויש לי!!! יש לי נכונות... אבל אנא... תן לי את הבמה! תשאיר אצלי את המדליה על ההתגברות!!!

בינינו... נח חשוב רגע... מי שלא עמד בניסיון וקנה אייפון... זה נפילה רוחנית שלו!!! נטו שלו! נכון?? נו... ומי שכן עמד בניסיון ולא קנה אייפון... מה זה? לא!!! פה זה כבר לא התגברות שלו! פה זה כבר הוראת הרבנים??!! ממשי לא!!! בדיוק כמו שכשאתה נופל... כולם מבינים שזו נפילה שלי... בוך שלי... פח זבל שלי... אז באותה מידה!!! כשאני מתגבר... תשאיר לי את הקרדיט! תשאיר לי את הזכויות יוצרים כי זה מגיע לי ובייחוד ואני זקוק לקלף הזה... כי כשזה מגיע ממני אז אני נהיה פטריט!! זה שלי! אבל כשאתה מתעקש להכניס את המערכת לכל דבר ולהפוך את זה לדרישה... לטעמי אין בזה תועלת, ואילו הנזק מורגש במידי... ובינינו... כל מי שקצת מבין עניין קולט שבנוגע לפגעי הטכנולוגיה מומלץ כמה שפחות להיכנס לנישות של הגדרים ומה בדיוק אסור... כי... כי מדובר בניסיון כ"כ אינטנסיבי שבסוף המושכות בידי מתחילה ועד סוף... אל תשכח שגם חסימה... בסופו של דבר המפתח בידיים שלי... בסוף אני פה הבעל בחירה! ואסור להוציא אותי מהתמונה כי אני פה החתן הראשי! ונדמה לי שגם הרבש"ע התכוין לזה... הוא רוצה אותי פה החתן הראשי!! הוא לא מוותר על המקרופון שלי... אז כן... זה קשה... וזה לא מובן מאליי... קח על זה קרדיט... ובמוצאי שבת וישלח בעזה"ש יתקיים אסיפת הצלה א"ה...

היה לי קשה והתגברתי!! למי כל הכבוד? ליי!!

בשבוע שעבר הזכרתי את המאבק מול פגעי הטכנולוגיה... ובין השיתין כתבתי שבעוד חודשיים בשבוב"ם יתקיים שוב אסיפת הצלה של ר' צבי מאיר שליט"א שמשותפים שם כמה עשרות אלפי אנשים שמנותקים לגמרי מהרשת, ועל זה קבלתי שתי תגובות דחופות: דבר ראשון עיצרנו אותי אסיפת הצלה לא תתקיים בשבוב"ם... אלא ממש עכשיו! בעוד שבוע וחצי! במוצאי שבת פרשת וישלח!! אז דבר ראשון באתי בדאת לתקן את הטעות הראשונה... טיידע יידן: תפנו את הערב, מוצאי שבת פרשת וישלח! בעזה"ש יתקיים מפגן ההזדהות השנתי! (אגב: היו שהבינו בשבוע שעבר מדברי שהדך של ר' צבי מאיר שליט"א היא לנצח את האינטרנט ולהתעלם מקיומו, אבל למיעשה זה לא נכון! כי מי שידע... יש גם אצלו כמה מסלולים מובנים ומוכשרים שמאפשרים גישה מבוקרת למילי ואכמ"ל) אנחנו הרי לא נפגשים ברשת ולא בוואצפ... אבל אנחנו נפגשים בהתמודדות היומיומית ואנחנו צריכים דלק!! אנחנו צריכים את זה בשביל לקבל כח להמשיך... אבל לא פחות מזה!! יש כאן אמירה כלפי שמיא... הטכנולוגיה כיום זה ממש חטא פעור שמתגלגל לנו בין הרגלים... ובחטא פעור, כדי להשיב חרון אף מיישראל יש עניין ש'הקב"ה רואה שכולם עסוקים בדבר ומקנאים לכבודו! יש עניין שמדי פעם יהיה בחינה ש'כולם עסוקים בדבר'!! ולו בשביל לבטא שאיכפת לנו!! שאנחנו לא המשכנו הלאה... נצביע ברגלינו!! צריך לדעת שיש קידוש שם שמים גדול במעמד הזה!! (אגב: לשם השוואה: בעוד שנה וקצת יהיה סיום מטעם הדין היום, ואני מכין אותך שיהיו עצרות ענק ויגידו שזה כבוד התורה וקידוש ה'... ובינינו... עם די על הלב... עזוב... אין עניין להגיע... שם יהיה הרבה לוגו... עדיף שתעשה סיום מצומצם בחיק המשפחה או הקהילה... אבל כאן??! כאן יש עניין במפגן! זה מפגן שיש בו אמירה!! יש בו הכרזה שאיכפת לנו ואנחנו כנישתא חדא שמכריזים מ'לה' אלי... אנחנו לא מתכוונים להיכנע, זה מעמד שמסוגל לישועות וממתק דינים...) עד כאן הערה טכנית שהעירו לי!! אבל העירו לי עוד הערה זו כבר הערה שמוכרת לי... למה... למה אתה הורס?? הרי יש כאלו שכל"כ מתאמצים להכניס משוואה חדשה בציבור שרוב מנין ובנין כשרי ישראל מנותקים לגמרי מהאינטרנט... ולא כמו שיש כאלו שחושבים שזה רק כמה מוזרים ששומרים על עצמם... אז זהו שלא!! מדובר בציבור ענק!!!! לא!! אלמני ישראל... שידעו שרוב הציבור החרדי מנותק מהאינטרנט, (לפחות לא בבית) וזו הנורמה!! ואילו אתה... מה כתבת בשבוע שעבר?? שיש רק כמה עשרות אלפים כאלו!! למה כתבת את המילה רק?? לא חבל... אם אתה עצמך כבר כותב שמדובר בעשרות אלפים... אז למה להוסיף את המילה רק!! ה- 'רק' הזה ממשיך להמעית ולהעניק את התחושה שזה עדיין לא נורמה!! (כידוע: כל אכים ורקים שבתורה זה מיעוט)

ופה!!! בנקודה הזו אני חולק בתוקף!!! כמובן כמו חבר... סו"ס כולנו אגודה אחת בשיתוף פעולה לצאת במאבק משותף להבטיח לאבא שבשמים שאנחנו נשאר איתו... אני מתמקד בטקטיקה של המאבק ? ! ? בזה אני חולק! אני טוען שאסור לקחת מאדם קרדיט של התגברות!!

סו"ס לא פשוט היום להסתדר בלי אינטרנט... ושאף אחד לא ישחק אותה ראש קטן... זה לא קל!!! סו"ס אנחנו חיים כאן בעולם וכשאנחנו מנותקים מהאינטרנט הדלתות נטרקות עלינו אחד אחרי השני, ושלל אפשרויות ננעלות עלינו וזה קשה... זה לא מובן מאליי!!! וגם אם יש עשרות אלפי אנשים שמתאמצים ועומדים בזה... אז מה!!! עדיין זה קשה!!! ועדיין מדובר רק בעשרות אלפים כי כמו שכתב דבר יש קצת אנשים חכמים ורוב טפשים, קצת חזקים ורוב חלשים... קצת מובילים ורובם נגריים... שידעו שרוב אסור אנשים ששולטים בעצמם ורובם לא!!! ולקחת בן עליה כזה או זוג כזה שמחזיקים בציפריים ועומדים בניסיון המשמעותי ביותר בדור שלנו ולתת להם תחושה ש... שככה זה כולם... וזו הנורמה ואתה בסה"כ כמו כולם... זה במילים אחרות לומר: לא עשית פה שום דבר מיוחד... אתה בסה"כ נאמן לקודים החברתיים של החרדים ולא יותר מזה... ולא!! זה לא נכון!!! אני מוחה!!! לא מגיע לי הזלזול הזה!!! מי שבדור שלנו מצליח להחזיק מעמד בלי אינטרנט, זה לא נורמה בכלל! ואני לא חושב שעושה טוב למישהו שמסתירים ממנו את זה... אדרבה יש הרבה שלא מצליחים ואתה מהמיוחדים שכן!!! ולכן אני פונה לכם - ידידי - מובילי המאבק מול האינטרנט... עצה טובה כללית מניסיון: אל תנסו לעצמכם קושי!!! כי אדרבה... דווקא קושי הוא הוא המנוע שהכי מצליח להפעיל--קושי!!! (ואגב: זו טעות מוכרת ונדושה שכמעט אין אחד שמדלג עליה... כשאתה רואה בן אדם שעובר חיים לא פשוטים... ויש לו התמודדויות מאוד קשות... ואתה רוצה לעודד אותו!! בחיים אל תמעיט בקושי שלו!! אל תרגיע אותו ותגיד לו שזה לא כ"כ קשה כמו שהוא חושב... ולמה לא?? כי מה העניין לטייח... הרי הוא עובר את הקושי ולא אתה!! אם הוא ירצה להגיד שלא נורא... זכות, אבל שאתה תגיד לו שזה לא נורא... זה רק מעצבן וגם לא נכון... אלא מאי?? ההיפך הגמור-) אם אתה באמת רוצה לעודד... תן לו כוח!! ולתת כח זה לא להמעיט בקושי, ההיפך הגמור!!! להציף את הקושי ולהגיד לו: כן!! קשה לך ו... ואתה בכל זאת עושה את זה!! וזו האמת לאמיתה

בדור שלנו להתנזר מהאינטרנט זה קקשה!!! נקודה!! אבל תתפלא לשמוע... יש לי תעצומות נפש... אני יכול להתגבר... מאיפה יש לי כח?? דווקא בגלל שאני מבין שמדובר בהקרה משמעותית... ואני מפנים שזו מתנה מאוד גדולה לאבינו שבשמים וזה מאוד מרגש את ה'... ובינינו... יש לי רגעים שזה בבחינת קח את בנך את יחידיך אשר אהבת... יש לי רגעים ש'שרבש"ע גלוי ודוע לפניך שאני רוצה דווקא את זה... אני מוכן לוותר על הכל... רק תתן לי את זה... זה! זה ממש בן יחידיך אשר אהבת ואני בכל זאת מתגבר וטו למענו ית' ונותן לו את הבייבי שלי... כשהודי קולט שיש פה סיטואציה של עקידת יצחק!!! דווקא אז הוא מקבל את המומנטום וזה מזרים לו כח... אבל אם אתה מתעקש ללחוש לו שזה כלום... ככה זה כולם... וזו נורמה חברתית... זה עושה בדיוק את הפעולה ההפוכה!! זה מקצץ לי את הכנפיים!! חשבתי שאני עושה פה משהו גדול... וכעת אתה עסוק בלהסביר לי שאני בסה"כ כמו כולם... אז זהו שלא!!! לא לעצמם את גודל הניסיון ולא להקטין בגודל כל יחיד ויחיד שמתגבר... זה עצום!! זה קשה!!! ובכנות... עד כאן ברור??

עכשיו: במקביל!!!!!! זה לא סתירה... שיש גם צד שני למטבע...

שאם אני מרגיש שברגע שאני מתנזר מאינטרנט... אני נשאר לגמרי לגמרי לבד... זו כבר הרגשה של בדידות! כאילו אין לי חברים... אני לא בעניינים... ואז כמובן מצטרפת לזה הטענה הנצחית שבלאו הכי 'עוד מעט כולם יהיו מחוברים לאינטרנט'... אז בשביל זה!!! בשביל ההרגשה הקשה הזו מתקיימת אסיפת הצלה... שמדובר במפגן עצענק... ויש עניין גדול ונשגב שיהיו במעמד הזה כמה שיותר משתתפים!!! שנועד בין הייתר להרגיע אחד את השני... הההלו... אתה לא לבד!!! יש יחד איתך עוד כמה עשרות אלפי אנשים... זה בסדר... נשארו לך חברים... יש לך עדיין עם מי לדבר... 30.000 אלף איש זה מספיק אנשים בשביל לא להישאר לבד...